॥ १६ ॥ १० ॥ सानुवंधान्सानुवरावाक्षसार्जहीतिरोषः ॥ नौभयंचनुद ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अतिक्रांतमयादान्मवादावध्यावध्यव्यवस्था ॥ २० ॥ २२ ॥ तौभा सत्वमस्मिद्धितार्थायजहितान्मधुसूदन॥शरणंत्वांवयंप्रामागितर्भवसुरेश्वर ॥ १६ ॥ चक्रकत्तास्यकमलान्निवेदययमायवे ॥भये ष्वभयदोस्माकंनान्योक्तिभवताविना ॥ १० ॥ राह्मसान्समरेत्ह्षणान्सानुवंधान्मदोद्धतान् ॥ नुदत्वंनोभयंदेवनीहारमिवभास्करः ॥ १८ ॥ इत्यंवदैवतैरुक्तोदेवदेवोजनार्दनः ॥ अभयंभयदोऽगीणांदत्वादेवानुवाचह ॥ १९ ॥ सुकरांराह्मसंगानवरदांपितं ॥ तां श्वास्यतनयाज्ञानयेषांज्येषुःसमान्यवान् ॥ २० ॥ तानहंसमितकांतमर्यादात्राह्मसाधमान् ॥ निहिन्धामिसंकुद्धःसुराभवतिव ज्वराः॥ २१ ॥ इत्युक्ताक्तेसुराःसवेविवणुनाप्रभविष्णुना॥ यथावासंययुर्द्धष्टाः प्रशंसंतोजनार्दनं ॥ २२ ॥विवुधानांसमुयोगंमात्यवांसुनिशाचरः ॥ श्रुत्वातोश्चातरोवीराविदंवचनमव्रवीत्॥ २३ ॥अमराऋषयश्चेवसंगम्यिक्तरांकरं ॥ अस्मद्धपंरीप्यंतद्दंवचन मनुवन्॥ २४॥ सुकरातनयादेववरदानवलोद्धताः ॥ वाधतेःस्मान्समुद्धमाधोरह्पायंचित्रहेवांचन ॥ रह्मसानुकर्ततेवदहप्रदह्तांवर ॥ २०॥ इत्यंविवद्यसुसंस्थानुभयात्तेष्वरूतः ॥ शिरःकरंचधुन्वानइदंवचनमव्यति ॥ २०॥ अवध्याममतदेवाःसुकरातनयार णे ॥ मंत्रतुवःभदास्यामियस्तान्वेनिहनिष्यति ॥ २९ ॥ योसोचकगदापाणिःपीतवासाजनार्दनः ॥ हिरर्नारायणःश्रीमान्शरणंतं भप्यय ॥ ३० ॥ हरादवाप्यतेमंत्रकामारिमभिवायच ॥ नारायणालयंप्राप्यतस्मैसर्वत्यवेदयन्॥ ३० ॥ त्रपद्यथ॥ ३०॥ हरादवाप्यतेमंत्रंकामारिमभिवाद्यच॥ नारायणालयंत्राप्यतस्मैसर्वेन्यवेदयन्॥ ३१॥ तरी सुमालिमालिनो ॥ २३ ॥ परीपांतः इच्छंतः ॥ २४ ॥ पदेपदे प्रतिक्षणं ॥ २५ ॥ प्रजापते दुष्टनिग्रहद्वाराप्रजारक्षक ॥२६ ॥ २७ ॥ शिरःकरंचधुन्वानः विषवक्षीपी

तिन्यायेन स्ववधानहीं इत्याशयेने तिभावः ॥ २८ ॥ तदेवाह ॥ अवध्याइति ॥ २९ ॥ २० ॥ ते देवाः मंत्रमवाप्येत्यन्वयः ॥ ३१ ॥